

МАРКО

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

ГЛАВА 1

Началото на благовестието на Исуса Христа Божий Син;

² както е писано в книгата на пророк Исаия: - "Ето, Аз изпращам пред лицето Ти вестителя Си, Който ще устрои Твоя път;

³ Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя за Господа, Прави направете пътеките за Него".

⁴ Иоан дойде, който кръщаваше в пустинята, и проповядваше кръщение на покаяние за опрощаване на греховете.

⁵ И излизаше при него цялата Юдейска страна и всичките ерусалимляни, и кръщаваха се от него в реката Иордан, като изповядваха греховете си.

⁶ А Иоан носеше облекло от камилска козина и кожен пояс около кръста си, и хранеше с акриди и див мед.

⁷ И като проповядваше, казваше: Подир мене иде Онзи, който е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да се наведа и развържа ремика на обувката Му.

⁸ Аз ви кръщавам с вода; а Той ще ви кръсти със Светия Дух.

⁹ През тия дни дойде Исус от Назарет Галилейски и се кръсти от Иоан в Иордан.

¹⁰ И като излезе веднага от водата, видя, че се разтварят небесата, и че Духът като гълъб слизаше на Него.

¹¹ И дойде глас от небесата: Ти си Моят възлюблен Син; в Тебе е Моето благоволение.

¹² И веднага Духът Го закара в пустинята.

¹³ И беше в пустинята четиридесет дни изкушаван от Сатана, и беше със зверовете; а ангелите Му служеха.

¹⁴ А след като Иоан биде предаден на властта, Исус дойде в Галилея и проповядваше Божието благовестие, казвайки:

¹⁵ Времето се изпълни, и Божието царство наближи; покаяйте се и повярвайте в благовестието;

¹⁶ А когато минаваше край галилейското езеро {Гръцки: Море, така и навсякъде в това евангелие.}, видя Симона и брата на Симона, Андрея, че хвърляха мрежи в езерото, понеже бяха рибари.

¹⁷ И рече им Исус: Вървете след Мене, и Аз ще ви направя да станете ловци на човеци.

¹⁸ И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.

¹⁹ И като отмина малко, видя Якова Заведеев и брата му Иоана, които също бяха в

ладията си и кърпеха мрежите.

20 И веднага ги повика; и те оставиха баща си Заведя в ладията с надничарите, и отидоха след Него.

21 И дохождат в Капернаум; и незабавно в съботата Исус влезе в синагогата и поучаваше.

22 И те се чудеха на учението Му; защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като книжниците.

23 И скоро след това се намираше в синагогата им човек хванат от нечист дух, който извика, думайки:

24 [Остави ни!] Какво имаш Ти с нас, Исусе назарянине? Нима си дошъл да ни погубиш? Познавам Те Кой си, Светий Божий.

25 Но Исус го смъмра, казвайки: Млъкни, и излез от него.

26 Тогава нечистият дух, като го сгърчи, изкрещя със силен глас и излезе от него.

27 И всички се смаяха, тъй щото разискваха помежду си, думайки: Що е това? Едно ново учение! С власт заповядва и на нечистите духове, и те Му се покоряват!

28 И слухът за Него се разнесе скоро навред по цялата галилейска околност.

29 И щом излязоха от синагогата, дойдоха с Яков и Иоана в къщата на Симона и Андрея.

30 А Симоновата тъща лежеше болна от треска; и веднага Му казват за нея.

31 И Той се приближи, и като я хвана за ръка, дигна я; и [на часа] треската я остави, и тя им прислужваше.

32 И като се свечери, когато залезе слънцето, доведоха при Него всичките болни и хванати от бяс.

33 И целият град се събра пред вратата.

34 И Той изцели мнозина, които страдаха от разни болести, и изгони много бесове; и не позволяваше на бесовете да говорят, понеже Го познаваха.

35 И сутринта, когато беше още тъмно, стана и излезе, и отиде в уединено място, и там се молеше.

36 А Симон и ония, които бяха с Него изтичаха подире Му.

37 И като Го намериха, казват Му: всички те търсят.

38 А Той им казва: Да идем другаде, в близките градчета и там да проповядвам; защото за това съм излязъл.

39 И влизаше в синагогите им по цяла Галилея, като проповядваше и изгонваше бесовете.

40 И дохожда при Него един прокажен и Му се моли, коленичил при Него, казвайки: Ако искаш, можеш да ме очистиш.

41 А Той се смили, простря ръка и се допря до него, и му каза: Искам, бъди очистен.

42 И веднага проказата го остави, и той се очисти.

43 И на часа го отпрати, и му заръча строго, като му каза:

44 Внимавай да не кажеш никому нищо; но за свидетелство на тях, иди и се покажи на свещеника и принеси за очистването си това, което е заповядал Моисей.

45 А той, като излезе, почна да разгласява много и да разнася станалото, така щото Исус не можеше вече да влезе явно в някой град, но се намираше вън в уединени места; и дохождаха при Него отвсякъде.

ГЛАВА 2

След известно време, Той пак влезе в Капернаум; и разчу се че бил в къщата.

² И мнозина се събраха, така щото и около вратата не можаха да се поберат; и Той им говореше словото.

³ Дохождат и донасят при Него един паралитик. Четирима го носеха;

⁴ И като не можаха да се приближат до Него, поради народа, разкриха покрива на къщата, гдето беше, пробиха го и пуснаха постелката, на която лежеше паралитикът.

⁵ А Исус, като видя вярата им, каза на паралитика: Синко, прощават ти се греховете.

⁶ А имаше там някои от книжниците, които седяха и размишляваха в сърцата си:

⁷ Тоя защо говори така? Той богохулствува. Кой може да прощава грехове, освен един Бог?

⁸ Исус, като разбра веднага с духа Си, че така размишляват в себе си, рече им: Защо размишлявате това в сърцата си?

⁹ Кое е по-лесно, да река на паралитика: Прощават ти се греховете, или да река: Стани, вдигни постелката си и ходи?

¹⁰ Но за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава грехове, (казва на паралитика):

¹¹ Тебе казвам: Стани, вдигни си постелката и иди у дома си.

¹² И той стана, веднага, вдигна си постелката и излезе пред всичките; така щото всички се зачудиха и славеха Бога, и думаха: Никога не сме виждали такова нещо.

¹³ И пак излезе край езерото; и цялото множество идеше при Него, и Той ги поучаваше.

¹⁴ Като минаваше видя Левия Алфеев седящ в бирничеството, и каза му: Върви след Мене. И той стана и отиде след Него.

¹⁵ И когато Исус седеше на трапезата в къщата му, заедно с Него и учениците Му, насядаха и много бирници и грешници; защото бяха мнозина и отиваха подир Него.

¹⁶ Тогава книжниците, които бяха от фарисеите, като видяха, че Той яде с грешниците и бирниците, казаха на учениците Му: Защо яде и пие с бирниците и грешниците?

¹⁷ А Исус, като чу това, каза им: Здравите нямат нужда от лекар, а болните; не съм дошъл да призова праведните, но грешниците (на покаяние).

¹⁸ А Иоановите ученици и фарисеите постеха; и дохождат и казват Му: Защо постят Иоановите и фарисейските ученици, а Твоите не постят?

¹⁹ А Исус им рече: Могат ли сватбарите да постят, докато е с тях младоженецът? До тогава, до когато младоженецът е с тях, не могат да постят.

²⁰ Ще дойдат, обаче, дни, когато младоженецът ще се отнеме от тях, и тогава, през ония дни, ще постят.

²¹ Никой не пришива кръпка от невалян плат на вехта дреха; а инак, това, което трябваше да запълни дрехата, отдира от нея, новото от вехтото, и съдраното става по-лошо.

²² И никой не налива ново вино в стари мехове; инак, виното ще спуга меховете, и се изхабяват и виното и меховете; но наливат ново вино в нови мехове.

²³ И в една събота, когато минаваше през посевите, учениците Му, вървейки из пътя, почнаха да късат класове.

²⁴ И фарисеите Му рекоха: Виж! защо вършат в събота нещо, което не е позволено?

- ²⁵ А Той им рече: Не сте ли чели що стори Давид, когато беше в нужда, и огладня и мъжете, които бяха с него?
- ²⁶ Как влезе в Божия дом, когато Авиатар беше първосвещеник и изяде присъствениите хлябове, които не е позволено никому да яде, освен на свещениците, като даде и на ония, които бяха с него?
- ²⁷ И каза им: Съботата е направена за човека, а не човек за съботата;
- ²⁸ така щото Човешкият Син е господар и на съботата.

ГЛАВА 3

- И** влезе пак в синагогата; и там имаше човек с изсъхнала ръка.
- ² И наблюдаваха Го, дали ще го изцели в съботен ден, за да Го обвинят.
- ³ Той каза на човека с изсъхналата ръка: Изправи се насред.
- ⁴ Тогава на тях казва: Позволено ли е да се прави добро в съботен ден, или да се прави зло? да се спаси ли живот, или да се погуби? А те мълчаха.
- ⁵ А като ги изгледа с гняв, наскърбен поради закоравяването на сърцата им, каза на човека: Простри си ръката. Той я простря; и ръката му оздравя.
- ⁶ И фарисеите, като излязоха, веднага се наговориха с Иродианите против Него, как да Го погубят.
- ⁷ Тогава Исус се оттегли с учениците Си към езерото, и голямо множество от Галилея отиде изподир.
- ⁸ И от Юдея, от Ерусалим, от Идумея, отвъд Иордан; и от местата около Тир и Сидон, едно голямо множество дойде при Него, като чуха колко много чудеса правел.
- ⁹ И поръча на учениците Си да Му услужат с една ладия, поради народа, за да Го не притискат.
- ¹⁰ Защото беше изцелил мнозина, така, че онези, които страдаха от язви натискаха Го, за да се допрат до Него.
- ¹¹ И нечистите духове, когато Го виждаха, падаха пред Него и викаха, казвайки: Ти си Божий Син.
- ¹² Но Той строго им заръчваше да Го не изявяват.
- ¹³ След това се възкачи на хълма и повика при Себе Си ония, които си искаше; и те отидоха при Него,
- ¹⁴ И определи дванадесет души, за да бъдат с Него и за да ги изпраща да проповядват,
- ¹⁵ и да имат власт да изгонват бесове.
- ¹⁶ Определи: Симона, на когото даде името Петър;
- ¹⁷ и Якова Заведеев и Якововия брат Иоан, на които даде и името Воанергес, сиреч, синове на гърма,
- ¹⁸ и Андрея и Филипа, Вартоломея и Матея, Тома и Якова Алфеев, Тадея и Симона Зилот,
- ¹⁹ и Юда Искаротски, който Го и предаде.
- ²⁰ И дохожда в една къща; и пак се събира народ, така щото те не можаха нито хляб да ядат.
- ²¹ А своите Му, като чуха това, излязоха за да Го хванат; защото казваха, че не бил

на Себе Си.

22 И книжниците, които бяха слезли от Ерусалим, казваха, че Той има Веелзевул, и че изгонва бесовете чрез началника на бесовете.

23 Но Той, като ги повика, казваше им с притчи: Как може Сатана да изгонва Сатана?

24 Ако едно царство се раздели против себе си, това царство не може да устои.

25 И ако един дом се раздели против себе си, тоя дом не ще може да устои.

26 И ако Сатана е въстанал против себе си, и се е разделил, той не може да устои, но дошъл му е краят.

27 Обаче никой не може да влезе в къщата на силния човек, да ограби покъщината му, ако първо не върже силния, и тогава ще ограби къщата му.

28 Истина ви казвам, че всичките грехове на човешкия род ще бъдат простени, и всичките хули с които биха богохулствували;

29 но ако някой похули Светия Дух, за него няма прошка до века, но е виновен за вечен грях.

30 Това рече Той, защото казваха: Има нечист дух.

31 Дохождат, прочее, майка Му и братята Му, и като стояха вън пратиха до Него да Го повикат.

32 А около Него седеше едно множество; и казват Му: Ето, майка Ти и братята Ти вън, търсят Те.

33 И в отговор им каза: Коя е майка Ми? кои са братята Ми?

34 И като изгледа седящите около Него каза: Ето майка Ми и братята Ми!

35 Защото, който върши Божиата воля, той Ми е брат, и сестра, и майка.

ГЛАВА 4

И пак започна да поучава край езерото. И събра се при Него едно твърде голямо множество, така щото Той влезе в една ладия и седеше на езерото; а цялото множество беше на сушата край езерото.

2 И поучаваше ги много с притчи, и казваше им в поучението Си:

3 Слушайте: Ето, сеячът излезе да сее.

4 И когато сееше, някои зърна паднаха край пътя; и птиците дойдоха и ги изкълваха:

5 Други паднаха на канаристо място, гдето нямаше много пръст, и скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва;

6 а когато изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаха корен, изсъхнаха.

7 И други паднаха между тръните; и тръните пораснаха и ги заглушиха, и не дадоха плод.

8 А другите паднаха на добрата земя, и даваха плод, който растеше и се умножаваше, и принесоха кое тридесет, кое шестдесет и кое сто.

9 И каза: Който има уши да слуша, нека слуша.

10 И когато остана сам, ония, които бяха около Него с дванадесетте, Го попитаха за притчите.

11 И каза им: На вас е дадено да познаете тайната на Божието царство; а на ония, външните всичко бива в притчи;

12 тъй щото гледащи да гледат, а да не виждат, и слушащи да слушат, а да не разбират, да не би да се обърнат и да им се прости [греха].

- 13 И казва им: Не разбирате ли тая притча? а как ще разберете всичките притчи?
- 14 Сеячът сее словото.
- 15 А ония край пътя, гдето се сее словото, са тия, които като чуват, Сатана веднага дохожда и грабва посеяното в тях слово.
- 16 Също и посеяното на канаристите места са тия които, като чуват словото, веднага с радост го приемат;
- 17 нямат, обаче, корен в себе си, но са привременни; после, като настане напаст или гонение, поради словото, веднага се съблазняват.
- 18 Посеяното между тръните са други; те са ония, които са слушали словото;
- 19 а светските грижи, примамката на богатството, и пожеланията за други работи, като влязат, заглушават словото, и то става безплодно.
- 20 А посеяното на добрата земя са тия, които слушат словото, приемат го, и дават плод, тридесет, шестдесет, и стократно.
- 21 И каза им: Затова ли се донася светилото, за да го турят под шиника или под леглото? Не за това ли, да го поставят на светилника?
- 22 Защото няма нещо тайно освен за да се яви; нито е имало нещо спотаено, освен за да излезе наяве.
- 23 Ако има някой уши да слуша, нека слуша.
- 24 Каза им тоже: Внимавайте в това, което слушате. С каквато мярка мерите ще ви се отмери, и ще ви се прибави.
- 25 Защото който има, нему ще се даде, а който няма от него ще се отнеме и това което има.
- 26 И каза: Божието царство е също, както кога човек хвърли семе в земята.
- 27 и спи и става нощ и ден; а как никне и расте, той не знае.
- 28 Земята сама по себе си произвежда, първо ствол, после клас, подир това пълно зърно в класа.
- 29 А когато узрее плодът, на часа изпраща сярпа, защото е настанала жетва.
- 30 При това каза: На какво да оприличим Божието царство? или с каква притча да го представим?
- 31 То прилича на синапово зърно, което, когато се посее в земята, е по-малко от всичките семена, които са на земята;
- 32 но когато се посее, расте, и става по-голямо от всичките злакове, и пуска големи клони, така че под сянката му могат да се подслонят небесните птици.
- 33 С много такива притчи им прогласяваше словото, според както можеха да слушат.
- 34 А без притча не им говореше; но насаме обясняваше всичко на Своите ученици.
- 35 И в същия ден, когато се свечери, Исус им казва: Да минем на отвъдната страна.
- 36 И като оставиха народа, вземат Го със себе си в ладията, тъй както бе; и имаше други ладии с Него.
- 37 И дига се голяма ветрена буря, и вълните се нахвърляха в ладията, тъй че тя вече се пълнеше с вода.
- 38 А Той беше на задната част, заспал на възглавница; и те Го събуждат и Му казват: Учителю! нима не Те е грижа че загиваме?
- 39 И Той, като се събуди, смъмра вятъра и рече на езерото: Мълчи! утихни! И вятърът престана, и настана голяма тишина.

⁴⁰ И рече им: Защо сте страхливи? Още ли нямате вяра?

⁴¹ И голям страх ги обзе; и те си казаха един на друг: Кой е прочее, Тоя, че и вятърът и езерото Му се покоряват?

ГЛАВА 5

И тъй минаха отвъд езерото в гадаринската страна.

² И като излезе от ладията, на часа Го срещна от гробищата човек с нечист дух.

³ Той живееше в гробищата, и никой вече не можеше да го върже нито с верига;

⁴ защото много пъти бяха го връзвали с окови и с вериги; но той бе разкъсвал веригите и счупвал оковите; и никой нямаше сила да го укроти.

⁵ И всякога, нощем и денем, в гробищата и по бърдата, той викаше и се изпосичаше с камъни.

⁶ А като видя Исуса отдалеч, затече се и Му се поклони;

⁷ и изкрещя със силен глас и рече: Какво имаш Ти с мен, Исусе, Сине на Всевишния Бог? Заклевам Те в Бога, недей ме мъчи.

⁸ (Защото му казваше: Излез от човека, душе нечисти).

⁹ И Исус го попита: Как ти е името? А той Му каза: Легион ми е името; защото сме мнозина.

¹⁰ И много Му се моли да не ги отпраща въвн от страната.

¹¹ А там по бърдото пасеше голямо стадо свине.

¹² И бесовете Му се молиха, казвайки: Прати ни в свинете, за да влезем в тях.

¹³ Исус им позволи. И нечистите духове излязоха и влязоха в свинете; и стадото, на брой около две хиляди, се спусна по стръмнината в езерото, и се издавиха в езерото.

¹⁴ А ония, които ги пасяха, побягнаха и известиха това в града и по селата. И жителите дойдоха да видят какво е станало.

¹⁵ И като дохождат при Исуса, виждат хванатия по-преди от бесове, в когото е бил легиона, че седи облечен и смислен; и убояха се.

¹⁶ И ония, които бяха видели, разказваха им за станалото с хванатия от бесовете, и за свинете.

¹⁷ И те почнаха да Му се молят да си отиде от техните предели.

¹⁸ И когато влизаше в ладията, тоя, който бе по-напред хванат от бесове, Му се молеше да бъде заедно с Него.

¹⁹ Обаче Той не го допусна, но му каза: Иди си у дома при своите, и кажи им какви неща ти стори Господ и как се смили за тебе.

²⁰ И човекът тръгна и почна да разгласява в Декапол какви неща му стори Исус; и всички се чудеха.

²¹ Когато Исус пак премина с ладията на отвъдната страна, събра се при Него голямо множество; и Той беше край езерото.

²² И дохожда един от началниците на синагогата, на име Яир, и като Го вижда, пада пред нозете Му,

²³ и много Му се моли, казвайки: Малката ми дъщеря бере душа; моля Ти се да дойдеш и положиш ръце на нея, за да оздравее и да живее.

²⁴ И Той отиде с него; и едно голямо множество вървеше подире Му, и хората Го

притискаха.

25 И една жена, която бе имала кръвотечение дванадесет години,

26 и беше много пострадала от мнозина лекари, и беше иждивила целия си имот без да види някаква полза, а напротив беше ѝ станало по-зле,

27 като чу отзивите за Исуса, дойде между народа изотзад и се допря до дрехата Му.

28 Защото си казваше: Ако само се допра до дрехата Му, ще оздравея.

29 И на часа пресекна кръвотечението ѝ, и тя усети в тялото си, че се изцели от болестта.

30 И веднага Исус като усети в Себе Си, че излязла от Него сила, обърна се всред народа и каза: Кой се допря до дрехите Ми?

31 Учениците Му казаха: Ти виждаш, че народът Те притиска, и казваш ли: Кой се допря до Мене?

32 Но Той се озърташе за да види тая, която бе сторила това.

33 А жената уплашена и разтреперана, като знаеше станалото с нея, дойде и падна пред Него и Му каза цялата истина.

34 А Той ѝ рече: Дъщерьо, твоята вяра те изцели; иди си с мир, и бъди здрава от болестта си.

35 Докато Той още говореше, дохождат от къщата на началника на синагогата и казват: Дъщеря ти умря; защо вече затрудняваш Учителя?

36 А Исус, като дочу думата, която говореха, каза на началника на синагогата: Не бой се, само вярвай.

37 И никому не позволи да Го придружи, освен на Петра, Якова и Якововия брат Иоан.

38 И като дохождат до къщата на началника на синагогата, Той вижда вълнение и мнозина, които плачеха и пицяха много.

39 И като влезе, каза им: Защо правите вълнение и плачете? Детето не е умряло, а спи.

40 А те Му се присмиваха. Но Той като изкара навън всичките, взема бащата и майката на детето, и ония, които бяха с Него, и влиза там гдето беше детето.

41 И като хвана детето за ръка, каза му: Талита куми; което значи - Момиче, тебе казвам: Стани.

42 И момичето веднага стана и ходеше, защото беше на дванадесет години. И внезапно те се смаяха твърде много.

43 И много им заръча, никой да не узнае това; и заповяда да ѝ дадат да яде.

ГЛАВА 6

И Той излезе оттам и дойде в Своята родина; и учениците Му вървяха подир Него.

2 И когато настана събота, почна да поучава в синагогата; и мнозина, като Го слушаха, се чудеа и думаха: Откъде има Тоя всичко това? и: Каква е дадената на този мъдрост, и какви са тези велики дела извършени от ръцете Му?

3 Тоя не е ли дърводелецът, син на Мария, и брат на Якова и Иосия, на Юда и Симона? и сестрите Му не са ли тука между нас? И те се съблазниха в Него.

4 А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом.

5 И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на

малцина болни и ги изцели.

⁶ И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.

⁷ И като повика дванадесетте, почна да ги разпраща двама по двама, и даде им власт над нечистите духове.

⁸ И заповяда им да не вземат нищо за път освен една тояга; ни хляб, ни торба, ни пари в пояса;

⁹ но да се обуват със сандали: И, рече Той, не се обличайте с две дрехи.

¹⁰ И каза им: В която къща влезете, оставайте в нея докле си излезете оттам.

¹¹ И ако в някое място не ви приемат, нито ви послушат, като излизате оттам отърсете праха из под нозете си като свидетелство против тях.

¹² И те излязоха и проповядваха, че човеците трябва да се покаят.

¹³ И изгонваха много бесове, и мнозина болни помазваха с масло и ги изцеляваха.

¹⁴ И цар Ирод чу за Исуса, (защото името Му стана известно), и думаше: Иоан Кръстител е възкръснал от мъртвите и за това тия велики сили действуват чрез Него.

¹⁵ А други казваха, че е Илия. Други пък казваха, че Той е пророк, като един от старовременните пророци.

¹⁶ Но Ирод, като чу за Него, рече: Това е Иоан, когото аз обезглавих, той е възкръснал.

¹⁷ Защото тоя Ирод беше пратил да хванат Иоана, и да го вържат в тъмница, заради Иродиада, жената на брата му Филипа, понеже я беше взел за жена.

¹⁸ Защото Иоан казваше на Ирода: Не ти е позволено да имаш братовата си жена.

¹⁹ А Иродиада се настрои против него и искаше да го убие, но не можеше;

²⁰ защото Ирод се боеше от Иоана, като знаеше, че той е човек праведен и свет, и го пазеше здраво; и когато го слушаше, вършеше много неща и с удоволствие го слушаше.

²¹ И когато настана сгоден ден, когато Ирод за рождения си ден направи вечеря на големците си и на хилядниците и на галилейските старейшини,

²² и самата дъщеря на Иродиада влезе и поигра, тя угоди на Ирода и на седящите с него; и царят рече на момичето: Искай от мене каквото щеш, и ще ти го дам.

²³ И закле ѝ се: Каквото и да поискаш от мене, ще ти дам, даже до половината на царството ми.

²⁴ А тя излезе и рече на майка си: Какво да поискам? И тя каза: Главата на Иоана Кръстителя.

²⁵ И на часа момичето влезе бързо при царя и поиска, като каза: Искам да ми дадеш още сега, на блюдо, главата на Иоана Кръстителя.

²⁶ И царят се наскърби много; но пак, заради клетвите си и заради седящите с него, не иска да ѝ откаже.

²⁷ И веднага царят прати един телохранител, комуто заповяда да донесе главата му; и той отиде, обезглави го в тъмницата,

²⁸ и донесе главата му на блюдо и я даде на момичето; а момичето я даде на майка си.

²⁹ И учениците му, като чуха това дойдоха и дигнаха тялото му, и го положиха в гроб.

³⁰ И апостолите се събраха при Исуса и разказваха Му всичко каквото бяха извършили и каквото бяха поучили.

³¹ И рече им: Дойдете вие сами на уединено място насаме и починете си малко.

Защото мнозина дохождаха и отиваха; и нямаха време нито да ядат.

32 И отидоха с ладията на уединено място на самото.

33 А като отидоха хората ги видяха, и мнозина ги познаха; и от всичките градове се стекоха там пеша, и ги изпревариха.

34 И Исус като излезе, видя едно голямо множество, и смили се за тях, понеже бяха като овце, които нямат пастир; и почна да ги поучава много неща.

35 И когато беше станало вече късно, учениците Му се приближиха при Него и казаха: Мястото е уединено, и вече е късно;

36 разпусни ги за да отидат по околните колиби и села и да си купят нещо за ядене.

37 А Той в отговор им рече: Дайте им вие да ядат. А те Му казаха: Да идем ли да купим за двеста пенязи хляб и да им дадем да ядат?

38 А Той им каза: Колко хляба имате? Идете вижте. И като узнаха, казаха: Пет и две риби.

39 И заповяда им да насядат всички на групи по зелената трева.

40 И те насядаха на редици, по сто и по петдесет.

41 И като взе петте хляба и двете риби, Исус погледна на небето и благослови; и разчупи хлябовете, и даваше на учениците да наслагат отпреде им; раздели и двете риби на всичките.

42 И всички ядоха и се наситиха.

43 И дигнаха къшеи, дванадесет пълни коша, така и от рибите.

44 А ония, които ядоха хлябовете, бяха пет хиляди мъже.

45 И веднага накара учениците Си да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна към Витсаида, докле Той разпусне народа.

46 И след като се прости с тях, отиде на бърдото да се помоли.

47 И като се свечери, ладията беше всред морето, а Той сам на сушата.

48 И като ги видя, че се мъчат като гребат с веслата, защото им беше противен вятърът, около четвъртата стража на нощта дохожда при тях, като вървеше по езерото; и щеше да ги отминие.

49 А те, като Го видяха да ходи по езерото, помислиха си, че е призрак, и извикаха;

50 защото всички Го видяха и се смутиха. И веднага Той им проговори, като им каза: Държайте! Аз съм, не бойте се!

51 И влезе при тях в ладията, и вятърът утихна; и те много се ужасиха в себе си.

52 Защото не бяха се вразумили от чудото с хлябовете, но сърцето им беше закоравяло.

53 И като премина езерото, дойдоха в генисаретската земя и излязоха на сушата.

54 И когато излязоха из ладията, веднага хората Го познаха;

55 и разтичаха се по цялата онамя околност и почнаха да носят на легла болните там, гдето чуеха, че се намирал Той.

56 И гдето и да влизаше, в села или в градове или в колиби, туряха болните по пазарите, и молеха Му се да се допрат те поне до полите на дрехите Му; и колкото души се допиреха се изцеляваха.

ГЛАВА 7

- С**ъбират се при Исуса фарисеите и някои от книжниците, които бяха дошли от Ерусалим,
- ² и бяха видели, че някои от учениците Му ядат хляб с ръце нечисти, сиреч, немити.
- ³ (Защото фарисеите и всички юдеи, държейки преданието на старейшините, не ядат ако не си умият ръцете до лактите;
- ⁴ и когато се връщат от пазар; не ядат ако се не умият. Има и много други неща, които са приели да държат, - измивания на чаши, шулета и медни съдове [и одрове]).
- ⁵ И тъй, фарисеите и книжниците Го запитват: Защо не вървят Твоите ученици по преданието на старейшините, но ядат хляб с нечисти ръце?
- ⁶ А той им рече: Добре е пророкувал Исаия за вас лицемерите, както е писано: "Тези люде Ме почитат с устните си, Но сърцето им отстои далеч от Мене.
- ⁷ Обаче напразно Ме почитат Като преподават за поучения човешки заповеди".
- ⁸ Вие оставяте Божията заповед и държите човешкото предание, [измивания на шулци и на чаши; и много други неща правите].
- ⁹ И каза им: Хубаво! вие осуетявате Божията заповед за да спазите своето предание!
- ¹⁰ Защото Моисей рече: "Почитай баща си и майка си" и: "Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви".
- ¹¹ Но вие казвате: Ако рече човек на баща си или на майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е курбан сиреч, подарено Богу, това прави разлика;
- ¹² вие не го оставяте вече да стори нищо за баща си или за майка си.
- ¹³ И тъй, осуетявате Божието слово заради вашето предание, което сте предали и вършите много такива неща подобни на това.
- ¹⁴ И пак повика народа и каза им: Слушайте Ме всички и разбирайте.
- ¹⁵ Няма нищо извън човека, което, като влиза в него, може да го оскверни; но тия неща, които излизат от него, те оскверняват човека.
- ¹⁶ [Ако има някой уши да слуша, нека слуша].
- ¹⁷ И като остави народа и влезе в къщи, учениците Му Го попитаха за притчата.
- ¹⁸ И каза им: Нима сте и вие тъй неразсъдливи? Не разбирате ли, че нищо, което влиза в човека от вън, не може да го оскверни?
- ¹⁹ Защото не влиза в сърцето му, а в корема, и излиза в захода. (Като каза това той направи всички ястия чисти).
- ²⁰ Каза още: Кое то излиза от човека, то осквернява човека.
- ²¹ Защото отвътре, от сърцето на човеците, излизат зли помисли, блудства, кражби, убийства,
- ²² прелюбодейства, користолюбие, нечестие, коварство, сладострастие, лукаво око, хулене, гордост, безумство.
- ²³ Всички тия зли неща излизат отвътре и оскверняват човека.
- ²⁴ И като стана оттам, отиде в тирските и сидонските предели; и влезе в една къща, и не искаше да Го знае никой; но не можа да се укрие.
- ²⁵ А веднага чу за Него една жена, чиято малка дъщеря имаше нечист дух, и тя дойде и падна пред нозете Му.
- ²⁶ (Жената бе елинка, родом сиропиникианка). И молеше Му се да изгони беса от дъщеря ѝ.
- ²⁷ А Исус ѝ рече: Остави да се наситят децата; защото не е прилично да се вземе

хляба на децата и да се даде на кученцата.

28 А тя в отговор Му каза: Така Господи, но и кученцата под трапезата ядат от трохите паднали от децата.

29 И рече ѝ: За тая дума иди си; бесът излезе от дъщеря ти.

30 И като си отиде у дома, намери детето легнало на постелката, и бесът излязъл.

31 И като излезе пак из тирските предели, дойде през Сидон към галилейското езеро, през сред декаполските предели.

32 И довеждат при Него един глух и заекващ човек, и молят Му се да положи ръка на него.

33 Исус, като го отведе от народа насаме, вложи пръстите Си в ушите му, и, като плюна, докосна се до езика му;

34 и погледна към небето, въздъхна и му каза: Еффата, сиреч, Отвори се.

35 И ушите му се отвориха, и връзката на езика му се развърза, и той говореше чисто.

36 И заръча им никому да не кажат това; но колкото повече им заръчваше, толкова повече те го разгласяваха;

37 защото се чудеха твърде много, и думаха: Всичко върши добре; и глухите прави да чуват, и немите да говорят.

ГЛАВА 8

През ония дни, когато пак се беше събрало голямо множество, и нямаха що да ядат, повика учениците Си и каза им:

2 Жалко Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мене, и нямат що да ядат;

3 и ако ги разпусна гладни по домовете им, ще им прималее по пътя; а някои от тях са дошли от далеч.

4 И учениците Му отговориха: Отде ще може някой да насити тия с хляб тук в уединено място?

5 И попита ги: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем.

6 И заповяда на народа да насядат на земята; и като взе седемте хляба благодари, разчупи и даваше на учениците Си за да ги сложат. И сложиха ги пред народа,

7 Имаха и малко рибички; и като ги благослови, заповяда да ги сложат и тях.

8 И ядоха и се наситиха; и дигнаха останали къшеи, седем кошници.

9 А ония, които ядоха, бяха около четири хиляди души; и разпусна ги.

10 И веднага влезе в ладията с учениците Си и дойде в далманутанските предели.

11 И фарисеите излязоха и почнаха да се препират с Него; и като Го изпитваха, поискаха от Него знамение от небето.

12 А Той въздъхна дълбоко от сърце и рече: Защо тоя род иска знамение? Истина ви казвам: На тоя народ няма да се даде знамение.

13 И остави ги, влезе пак в ладията, и мина на отвъдната страна.

14 Но учениците Му забравиха да вземат хляб, и нямаха със себе си в ладията повече от един хляб.

15 И Той им заръча, казвайки: Внимавайте, пазете се от кваса на фарисеите и от кваса на Ирода.

16 И те разискваха помежду си, думайки: Това е защото нямаме хляб.

- 17** А Исус, като разбра това; рече им: Защо разисквате загдето нямате хляб? Още ли не разбирате, нито разумявате? Окаменено ли е сърцето ви?
- 18** Като имате очи, не виждате ли? и като имате уши, не чувате ли? и не помните ли?
- 19** Когато разчупих петте хляба на петте хиляди души, колко кошове пълни с къшеи дигнахте? Казват Му: Дванадесет.
- 20** И когато седемте - на четирите хиляди души, колко кошници, пълни с къшеи дигнахте? Казват Му: Седем.
- 21** И каза им: Не разбирате ли още?
- 22** Дохождат във Витсаида. И довеждат при Него един слепец и молят Му се да се докосне до него.
- 23** И Той хвана слепеца за ръка, изведе го въвн от селото, и, като плюна на очите му, положи на него ръце и го попита: Виждаш ли нещо?
- 24** И той, като подигна очи, каза: Виждам човеците; защото виждам неща като дървета, които ходят.
- 25** После пак положи ръце на очите му; и той втренчи очите си, оздравя, и виждаше всичко ясно.
- 26** И изпрати го у дома му, и каза: Не влизай в селото, [нито казвай това някому в селото].
- 27** И излезе Исус с учениците Си по селата на Кесария Филипова; и по пътя попита учениците Си, като им каза: Според както казват хората: Кой съм аз?
- 28** А те в отговор Му казаха: Иоан Кръстител; други - Илия; а трети - един от пророците.
- 29** Тогава ги попита: Но според както вие казвате: Кой съм? Петър в отговор Му каза: Ти си Христос.
- 30** И заръча им никому да не казват за Него.
- 31** И почна да ги учи как Човешкият Син трябва много да пострада, и да бъде отхвърлен от старейшините, главните свещеници, книжниците, и да бъде убит, и след три дни да възкръсне.
- 32** И явно говореше тая дума. А Петър Го взе настрана и почна да Го мъмри.
- 33** А Той, като се обърна и погледна учениците Си, смъмра Петра, като каза: Махни се, Сатано, и иди зад Мене, защото не мислиш за Божиите неща, но за човешките неща.
- 34** И повика народа заедно с учениците Си и рече им: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, и така нека Ме следва.
- 35** Защото който иска да спаси живота {Или душата; така и до края на главата.} си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси.
- 36** Понеже какво се ползува човек като спечели целия свят, а изгуби живота си?
- 37** Защото какво би дал човек в замяна на живота си?
- 38** Защото ако се срамува някой поради Мене и поради думите Ми в тоя блуден и грешен род, то и Човешкият Син ще се срамува от него, когато дойде в славата на Отца Си със светите ангели.

ГЛАВА 9

И рече им: Истина ви казвам: Има някои от тук стоящите, които никак няма да вкусят смърт, докле не видят Божието царство дошло в сила.

² И след шест дни Исус взема Петра, Якова и Иоана, и завежда само тях на една висока планина насаме; и преобрази се пред тях.

³ Дрехите Му станаха бляскави, твърде бели, каквито никой белач на земята не може така да избели.

⁴ И яви им се Илия с Моисея, които разговаряха с Исуса.

⁵ А Петър проговори, казвайки на Исуса: Учителю, добре е да сме тука; и нека направим три шатри, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия;

⁶ защото не знаеше какво да отговори, понеже почнаха да се плашат много.

⁷ И яви се облак и ги засени; и глас дойде из облака, който каза: Този е Моят възлюблен Син; Него слушайте.

⁸ И внезапно, като се озърнаха, не видяха вече никого при себе си, освен Исуса.

⁹ И като слизаха от планината, заръча им да не казват никому това що бяха видели, освен когато Човешкият Син бъде възкресен от мъртвите.

¹⁰ И те пазеха тая поръчка, като разискваха помежду си що значи да възкръсне от мъртвите.

¹¹ И попитаха Го, казвайки: Защо думат книжниците, че трябва първо Илия да дойде?

¹² А Той им каза: Наистина Илия първо ще дойде и ще възстанови всичко. И как е писано за Човешкия Син? - писано е, че трябва да пострада много и да бъде унижен.

¹³ Но казвам ви, че Илия е вече дошъл, и те постъпиха с него както си искаха, според както си искаха, според както е писано за него.

¹⁴ И когато дойдоха при учениците, видяха около тях едно голямо множество, и книжници, които се препираха с тях.

¹⁵ И веднага, като Го видя цялото множество, смая се, стекоха се и Го поздравяваха.

¹⁶ И Той ги попита: За какво се препирате с тях?

¹⁷ И един от народа Му отговори: Учителю, доведох при Тебе сина си, който има ням дух.

¹⁸ И гдето и да го прехване, тръшка го; и той се запеня, скърца със зъби, и се вцепенява; и говорих на Твоите ученици да изгонят беса, но не можах.

¹⁹ А Той в отговор им каза: О роде невярващ, до кога ще бъда до кога ще бъда с вас? До кога ще ви търпя? Доведете го при Мене.

²⁰ И доведоха го при Него. И като Го видя хванатият от бяс, веднага духът го сгърчи; и той падна на земята и се валяше запенен.

²¹ И попита Исус баща му: Колко време има от как му е станало това? А той каза: От детинство.

²² И много пъти го е хвърлял и в огън, и във вода, за да го погуби; но ако можеш стори нещо, смили се за нас и помогни ни.

²³ А Исус му рече: Ако можеш повярва! Всичко е възможно за този, който вярва.

²⁴ Веднага бащата на детето извика, казвайки: Вярвам [Господи]! помогни на моето неверие.

²⁵ А Исус, като видя, че се стича народ, смъмра нечистия дух, казвайки му: Душе неми и глухи, Аз ти заповядвам: Излез от него, и да не влезеш вече в него.

²⁶ И духът, като изпищя и го сгърчи силно, излезе; и детето стана като мъртво, така

щото болшинството, думаха, че е умряло.

27 Но Исус го хвана за ръката и го дигна; и то стана,

28 И когато влезе въщи, учениците Му Го попитаха насаме: Защо ние не можахме да го изгоним?

29 И каза им: Тоя род с нищо не може да излезе, освен с молитва [и пост].

30 И като излязоха оттам, минаваха през Галилея; и Той искаше никой да не узнае това.

31 Защото учеше учениците Си, като им казваше: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеци, и ще Го убият; и след като Го убият, подир три дни ще възкръсне.

32 Но те не разбраха думата и бояха се да Го попитат.

33 И дойдоха в Капернаум; и когато влезе въщи попита ги: Какво разисквахте из пътя?

34 А те мълчаха, защото по пътя бяха се препирали помежду си кой е по-голям?

35 И като седна, повика дванадесетте и каза им: Който иска да бъде пръв, ще бъде от всички последен и на всички служител.

36 Тогава взе едно детенце и го постави посред тях; и като го прегърна рече им:

37 Който приеме едно от тези дечица в Мое име, и Мене приема; и който приеме Мене, приема не Мене, но Този Който Ме е пратил.

38 Иоан Му каза: Учителю, видяхме един човек да изгонва бесове в Твое име; и му запретихме, защото не следваше нас.

39 А Исус рече: Недейте му запрещава, защото няма никой, който да извърши велико дело в Мое име, и да може скоро след това да Ме злослови.

40 Понеже оня, който не е против нас, е откъм нас.

41 Защото който ви напои с чаша вода, понеже сте Христови, истина ви казвам: той никак няма да изгуби наградата си.

42 А който съблазни едно от тия скромните, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачи голям воденичен камък на врата му и да бъде хвърлен в морето.

43 И ако те съблазни ръката ти, отсеци я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в пъкъла, в неугасимия огън,

44 [дето "червеят им не умира, и огънят не угасва"].

45 И ако ногата ти те съблазни, отсеци я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц, отколкото да имаш двете си нозе и да бъдеш хвърлен в пъкъла,

46 [дето "червеят им не умира и огънят не угасва"].

47 И ако окото ти те съблазни, извади го; по-добре е за тебе да влезеш в Божието царство с едно око, отколкото да имаш двете си очи и да бъдеш хвърлен в пъкъла,

48 дето "червеят им не умира, и огънят не угасва".

49 Защото всеки ще се осоли с огън, [и всяка жертва ще се осоли със сол].

50 Добро нещо е солта; но ако солта стане безсолна, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си, и мир имайте помежду си.

ГЛАВА 10

Истана оттам и дойде в юдейските предели и местата отвъд Иордан; и народ пак се стече при Него; и по обичая Си Той пак ги поучаваше.

² И някои фарисеи се приближиха и Го попитаха, за да Го изпитат: Позволено ли е на мъж да напусне жена си?

³ В отговор Той им каза: Какво ви е заповядал Моисей?

⁴ А те рекоха: Моисей е позволил да напише мъжът разводно писмо и да я напусне.

⁵ А Исус им рече: Поради вашето коравосърдечие ви е написал тая заповед;

⁶ обаче, в началото на създанието, Бог ги е направил мъж и жена.

⁷ Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си,

⁸ и двамата ще бъдат, една плът; така че не са вече двама, а една плът.

⁹ И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва.

¹⁰ И вкъщи учениците пак Го попитаха за това.

¹¹ И Той им каза: Който си напусне жената, и се ожени за друга, прелюбодействува против нея.

¹² И ако тя напусне мъжа си, и се омъжи за друг, тя прелюбодействува.

¹³ Тогава доведоха при Него дечица, за да се докосне до тях; а учениците ги смъмриха,

¹⁴ Но Исус като видя това, възнегодува и рече им: Оставете дечицата да дойдат при Мене; не ги възпирайте, защото на такива е Божието царство.

¹⁵ Истина ви казвам: Който не приеме Божието царство като детенце, той никак няма да влезе в него.

¹⁶ Прегърна ги и ги благослови като положи ръцете Си на тях.

¹⁷ И когато излизаше на път, някой се затече и коленичи пред Него и Го попита: Учителю благи, какво да сторя за да наследя вечен живот?

¹⁸ А Исус му рече: Защо Ме наричаш благ? Никой не е благ освен един Бог.

¹⁹ Знаеш заповедите: "Не убивай; Не прелюбодействуй; Не кради; Не лъжесвидетелствуй; Не увреждай; Почитай баща си и майка си".

²⁰ А той Му рече: Учителю, всичко това съм опазил от младостта си.

²¹ А Исус, като го погледна, възлюби го, и му рече: Едно ти не достига; иди продай все що имаш и дай на сиромасите, и ще имаш съкровище на небето; и дойди и Ме следвай.

²² Но лицето му посърна от тая дума и той си отиде наскърбен, защото беше човек с много имот.

²³ А Исус се озърна и каза на учениците: Колко мъчно ще влязат в Божието царство ония, които имат богатство!

²⁴ А учениците се смайваха за Неговите думи. Но в отговор Исус пак им каза: Чада, колко е мъчно да влязат в Божието царство ония, които уповават на богатството!

²⁵ По-лесно е камилата да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

²⁶ А те се чрезмерно зачудиха и Му казаха: Тогава кой може да се спаси?

²⁷ Исус ги погледна и рече: За човеците това е невъзможно, но не и за Бога; защото за Бога всичко е възможно.

²⁸ Петър почна да Му казва: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме.

²⁹ Исус каза: Истина ви казвам: Няма човек, който да е оставил къща, или братя, или сестри, или майка, или баща, или чада, или ниви, заради Мене и заради

благовестието,

³⁰ и да не получи стократно сега, в настоящето време, къщи и братя, и сестри, и майки, и чада, и ниви, заедно с гонения, а в идещия свят {Или: Век.} вечен живот.

³¹ Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи.

³² А когато бяха на път, отивайки за Ерусалим, Исус вървеше пред тях а те се учудваха, и ония които вървяха подире, бяха обзети от страх. И като събра пак дванадесетте, почна да им казва това, което щеше да Го сполети, като рече:

³³ Ето ние възлизаме за Ерусалим и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и на книжниците; и те, като Го осъдят на смърт, ще Го предадат на езичниците;

³⁴ и ще Му се поругаят, и ще Го заплюват, ще Го бият и ще Го убият; а след три дни ще възкръсне.

³⁵ Тогава се приближават при него Яков и Иоан, Заведеевите синове, и Му казват: Учителю желаем да ни сториш каквото и да поискаме от Тебе.

³⁶ А Той им казва: Какво желаете да ви сторя?

³⁷ Те Му рекоха: Дай ни да седнем, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоята слава.

³⁸ А Исус им рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз пия, или да се кръстите с кръщението, с което Аз се кръщавам?

³⁹ Те Му рекоха: Можем. А Исус им каза: Чашата, която Аз пия, ще пиете, и с кръщението, с което Аз се кръщавам, ще се кръстите;

⁴⁰ но да седнете отдясно Ми или отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било приготвено.

⁴¹ А десетимата, като чува това, захванаха да негодуват против Якова и Иоана.

⁴² Но Исус ги повика и им каза: Вие знаете, че ония, които се считат за управители на народите, господаруват над тях, и големците им властвуват над тях.

⁴³ Но между вас не е така; а който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител;

⁴⁴ и който иска да бъде пръв между вас, ще бъде слуга на всичките.

⁴⁵ Защото наистина Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина.

⁴⁶ Дохождат в Ерихон; и когато излизаше из Ерихон с учениците Си и едно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един слеп просяк, седеше край пътя.

⁴⁷ И като чу, че бил Исус Назарянинът, почна да вика, казвайки: Исусе, сине Давидов, смили се за мене!

⁴⁸ И мнозина го мърмеха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се за мене!

⁴⁹ И тъй, Исус се спря и рече: Повикайте го. Викат слепеца и му казват: Дерзай, стани, вика те.

⁵⁰ И той си хвърли дрехата и скокна и дойде при Исуса.

⁵¹ И проговори Исус и му каза: Какво искаш да ти сторя? Слепецът Му рече: Учителю, да прогледам.

⁵² А Исус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледа, и тръгна подир Него по пътя.

- И** когато се приближаваха към Ерусалим, до Витфагия и Витания при Елеонския хълм, изпраща двама от учениците Си и казва им:
- ² Идете в селото, което е на среща ви, и щом влезете в него, ще намерите вързано осле, което никой човек не е още възсядал; отвържете го и го докарайте.
- ³ И ако някой ви рече: Защо правите това? Кажете: На Господа трябва; и веднага ще го прати тук.
- ⁴ И тъй, те отидоха и намериха едно осле, вързано до вратата, вън край пътя, и отвързват го.
- ⁵ И някои от стоящите там им казаха: Какво правите та отвързвате ослето?
- ⁶ А те им казаха, както бе заръчал Исус; и оставиха ги.
- ⁷ И докарват ослето при Исуса, и намятат на него дрехите си; и Той го възседна.
- ⁸ И мнозина напостлаха дрехите си по пътя, а други - клони, като ги сечаха от нивите.
- ⁹ И тия, които вървяха отпред и тия, които идеха изподире, викаха: Осанна! благословен, който иде в Господното име!
- ¹⁰ Благословено градушето царство на баща ни Давида [което иде в Господното име]; осанна във висините.
- ¹¹ И влезе Исус в Ерусалим, в храма, и, като разгледа всичко, понеже вече се бе свечерило, отиде във Витания с дванадесетте.
- ¹² А на сутринта, когато излязоха от Витания, Той огладня.
- ¹³ И като видя отдалеч една разлистила се смоковница, дойде дано би намерил нещо на нея; но като дойде до нея, не намери нищо, само едни листа, защото не беше време за смокини.
- ¹⁴ И Той проговори, думайки й: Отсега нататък никой да не яде плод от тебе до века. И учениците Му чуха това.
- ¹⁵ И дойдоха в Ерусалим; Исус като влезе в храма, почна да изпъжда ония, които продаваха, и ония, които купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите и столовете на ония, които продаваха гълъбите.
- ¹⁶ И не позволяваше да пренесе някой какъвто и да било съд през храма.
- ¹⁷ И поучаваше, казвайки им: Не е ли писано, "Домът Ми ще се нарече молитвен дом за всичките народи"? а вие го направихте "разбойнически вертеп".
- ¹⁸ И главните свещеници и книжниците чуха това; и търсеха начин как да Го погубят, защото се бояха от Него, понеже целият народ се чудеше на учението Му.
- ¹⁹ А всякога на мръкване Той излизаше вън от града.
- ²⁰ И тъй, като минаваха сутринта, видяха смоковницата, изсъхнала от корен.
- ²¹ И Петър си спомни и Му каза: Учителю, виж, смоковницата, която ти прокле, изсъхнала.
- ²² А Исус в отговор им каза: Имайте вяра в Бога.
- ²³ Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане.
- ²⁴ Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се сбъдне.
- ²⁵ И когато се изправите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и Отец ви, Който е на небесата, вашите прегрешения.
- ²⁶ [Но ако вие не прощавате, то нито Отец ви, Който е на небесата, ще ви прости

съгрешенията].

27 И дохождат пак в Ерусалим; и когато ходеше в храма, идват при Него главните свещеници, книжниците и старейшините, и Му казват:

28 С каква власт правиш това? или кой Ти е дал тая власт да правиш това?

29 Исус им рече: Ще ви задам и Аз един въпрос; отговорете Ми, и Аз ще ви кажа с каква власт правя това.

30 Иоановото кръщение от небето ли беше, или от човеците? Отговорете Ми.

31 И те разискваха помежду си, думайки: Ако речем - От небето, ще каже - Тогава защо не го повярвахте?

32 Но ако речем: От човеците, - бояха се от народа; защото всички искрено считаха Иоана за пророк.

33 И тъй, в отговор на Исуса казаха: Не знаем. Исус им рече: Нито Аз ви казвам с каква власт правя това.

ГЛАВА 12

И почна да им говори с притчи: Един човек насади лозе, ограда го с плет, изкопа лин и съгради кула, и даде го под наем на земеделците, и отиде в чужбина.

2 И във времето на плода изпрати един слуга до земеделците да прибере от земеделците от плода на лозето.

3 А те го хванаха, биха го, и го отпратиха празен.

4 Пак изпрати до тях друг слуга; и нему счупиха главата, и безсрамно го оскърбиха.

5 Изпрати и друг, когото убиха; и мнозина други, от които едни биха, а други убиха.

6 Още един имаше той, един възлюбен син; него изпрати последен до тях, като думаше: Ще почетат сина ми.

7 А тия земеделци рекоха помежду си: Тоя е наследникът; елате да го убием, и наследството ще бъде наше.

8 И тъй хванаха го и го убиха, и хвърлиха го вън от лозето.

9 Какво, прочее, ще стори стопанинът на лозето? Ще дойде и ще погуби тия земеделци, а лозето ще даде на други.

10 Не сте ли прочели нито това писание: - "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла,

11 От Господа е това. И чудно е в нашите очи"?

12 И първенците искаха да Го хванат (но се побояха от народа), понеже разбраха, че за тях изрече тая притча. И оставиха Го и си отидоха.

13 Тогава пращат при Него някои от фарисеите и иродианите за да Го впримчат в говоренето Му.

14 И те, като дойдоха казаха Му: Учителю, знаем, че си искрен и не Те е грижа от никого; защото не гледаш на лицето на човеците, но учиш Божи път според истината. Право ли е да даваме данък на Кесаря, или не?

15 Да даваме ли, или да не даваме? А Той, като разбра лицемерието им, рече им: Защо Ме изпитвате? Донесете Ми един пеняз да го видя.

16 И те Му донесоха. Тогава им казва: Чий е тоя образ и надпис? А те му рекоха: Кесарев.

17 Исус им рече: Отдавайте Кесаревото на Кесаря, и Божието на Бога. И те много се зачудиха на Него.

18 След това дохождат при Него садудеи, които казват, че няма възкресение; и питат Го, казвайки:

19 Учителю, Моисей ни написа, че ако някому умре брат и остави жена, а чадо не остави, то брат му да вземе жена му и да въздигне потомък на брата си.

20 Прочее, имаше седем братя; и първият взе жена; и когато умря не остави потомък.

21 Взе я и вторият, умря, и не остави потомък; също и третият.

22 И седмината не оставиха потомство. А подир всички умря и жената.

23 Във възкресението, на кого от тях ще бъде жена? защото и седмината я имаха за жена.

24 Исус им рече: Не за това ли се заблуждавате, понеже не знаете писанията нито Божията сила?

25 Защото когато възкръснат от мъртвите, нито се женят нито се омъжват, но са като ангели на небесата.

26 А за мъртвите, че биват възкресени, не сте ли чели в книгата на Моисея, на мястото, при къпината, как Бог му говори, казвайки: "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов"?

27 Той не е Бог на мъртвите, а на живите. Вие много се заблуждавате.

28 А един от книжниците, който дойде и ги чу, когато се препираха, като видя, че им отговори добре, пита Го: Коя заповед е първа от всички?

29 Исус отговори: Първата е: "Слушай, Израилю; Господ нашият Бог е един Господ;

30 и да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила".

31 А ето втората [подобна на нея] заповед: "Да възлюбиш ближния си като себе си". Друга заповед по-голяма от тия няма.

32 И книжникът Му рече: Превъзходно, Учителю! Ти право каза, че Бог е един; и няма друг освен Него;

33 и да Го люби човек от все сърце, с всичкия си разум, и с всичката си сила, и да люби ближния си като себе си, това е много повече от всичките всеизгаряния и жертви.

34 Исус, като видя, че отговори разумно, рече му: Не си далеч от Божието царство. И никой вече не дръзна да Му задава въпроси.

35 И когато поучаваше в храма, Исус проговори, казвайки: Как думат книжниците, че Христос е Давидов син?

36 Сам Давид каза чрез Светия Дух: - "Рече Господ на Моя Господ; Седи отдясно Ми, Докле положи враговете Ти за Твое подножие".

37 Сам Давид го нарича Господ; тогава как да е негов син? И голямото множество Го слушаше с удоволствие.

38 И в поучението Си казваше: Пазете се от книжниците, които обичат да ходят пременени, и да приемат поздравите по пазарите,

39 и първите столове по синагогите, и първите места при угощенията;

40 тия, които изпояждат домовете на вдовиците, даже когато за показ принасят дълги молитви. Тия ще приемат по-голямо осъждение.

41 И като седна Исус срещу съкровищницата, гледаше как народът пускаше пари в съкровищницата; и мнозина богаташи пускаха много.

42 А една бедна вдовица дойде и пусна две лепти, сиреч, един кодрант.

⁴³ И повика учениците Си и каза им: Истина ви казвам, тая бедна вдовица пусна повече от всичките, които пускат в съкровищницата;

⁴⁴ защото те всички пускат от излишъка си, а тя от немотията си пусна всичко що имаше, целия си имот.

ГЛАВА 13

Когато излизаше от храма, един от Неговите ученици Му каза: Учителю, виж, какви камъни и какви здания!

² А Исус му рече: Виждаш ли тия големи здания! Няма да остане тук камък на камък, който да не се срине.

³ И когато седеше на Елеонския хълм срещу храма, Петър и Яков и Андрей Го попитаха насаме:

⁴ Кажи ни, кога ще бъде това? и какъв ще бъде знакът, когато всичко това предстои да се изпълни?

⁵ А Исус почна да им казва: Пазете се да ви не подмами някой.

⁶ Мнозина ще дойдат в Мое име и ще рекат: Аз съм Христос и ще подмамят мнозина.

⁷ А когато чуете за войни и за военни слухове, недейте се смущава; това трябва да стане; но туй не е свършекът.

⁸ Защото народ ще се повдигне против народ, и царство против царство, ще има трусове на разни места, ще има глад; а тия неща са само началото на страданията.

⁹ А вие внимавайте на себе си, защото ще ви предадат на събори, и в синагоги ще ви бият; и пред управители и царе ще застанете заради Мене, за да свидетелствувате на тях.

¹⁰ Обаче, трябва първо да се проповядва благовестието на всичките народи.

¹¹ А когато ви поведат, за да ви предадат, не се безпокойте предварително какво ще говорите; но каквото ви се даде в оня час, това говорете! защото не сте вие, които говорите, а Светият Дух.

¹² Брат, брата ще предаде на смърт, и баща чадо; и чада ще се повдигнат против родители и ще ги умъртвят.

¹³ И ще бъдете мразени от всички заради Моето име; но който устои до край, той ще бъде спасен.

¹⁴ И когато видите мерзостта, която докарва запустение, [за която говори пророк Даниил], стояща там гдето не подобава, (който чете нека разбира), тогава ония, които са в Юдея, нека бягат по планините;

¹⁵ и който е на къщния покрив да не слиза в къщата си, нито да влиза да вземе нещо от нея;

¹⁶ и който е на нива да не се връща назад да вземе дрехата си.

¹⁷ А горко на непразните и на кърмачките през ония дни!

¹⁸ При това молете се да не стане това {Бягането ви.} зиме;

¹⁹ защото през ония дни ще има скръб небивала до сега от началото на създанието, което Бог е създал, нито ще има такава.

²⁰ И ако Господ не съкратеше ония дни, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, които Той избра, съкратил е дните.

²¹ Тогава ако ви каже някой: Ето, тук е Христос, или: Ето там! не вярвайте;

- ²² защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат знамения и чудеса, за да подмамят, ако е възможно и избраните.
- ²³ А вие внимавайте; ето, предсказах ви всичко.
- ²⁴ Но през ония дни, подир оная скръб, слънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си,
- ²⁵ звездите ще падат от небето, и силите, които са на небето ще се разклатят.
- ²⁶ Тогава ще видят Човешкият Син идещ на облаци с голяма сила и слава.
- ²⁷ И тогава ще изпрати ангелите, и ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от края на земята до края на небето.
- ²⁸ А научете притчата от смоковницата: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лятото;
- ²⁹ също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че Той е близо при вратата.
- ³⁰ Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, докле не се сбъдне всичко това.
- ³¹ Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.
- ³² А за оня ден или час никой не знае, нито ангелите на небесата, нито Синът, а само Отец.
- ³³ Внимавайте, бдете и молете се; защото не знаете кога ще настане времето.
- ³⁴ Понеже това ще бъде както кога човек, живущ в чужбина, като остави къщата си, и даде власт на слугите си, всекиму особената му работа, заповяда и на вратаря да бди.
- ³⁵ Бдете, прочее, (защото не знаете кога ще дойде господарят на къщата - вечерта ли, или в среднощ, или когато пеят петлите, или заранта),
- ³⁶ да не би, като дойде неочаквано, да ви намери заспали.
- ³⁷ А каквото казвам на вас, на всички го казвам: Бдете.

ГЛАВА 14

А след два дни щеше да бъде пасхата и празника на безквасните хлябове; и главните свещеници и книжници търсеха случай да Го уловят с хитрост и да го умъртвят.

² Защото думаха: Да не стане на празника, за да се не подигне външение между народа.

³ И когато Той беше във Витания, и седеше на трапезата в къщата на Симона прокажения, дойде една жена, която имаше алабастрен съд с миро от чист и скъпоценен нард; и като счупи съда, изля мирото на главата Му.

⁴ А имаше някои, които, негодуващи, думаха помежду си: Защо така се прахоса мирото?

⁵ Защото това миро можеше да се продаде за повече от триста пеняза, и сумата да се раздаде на сиромасите. И роптаеха против нея.

⁶ Но Исус рече: Оставете я; защо ѝ досаждате? тя извърши добро дело на Мене.

⁷ Защото сиромасите всякога се намират между вас, и когато щете можете да им сторите добро; но Аз не се намирам всякога между вас.

⁸ Тя извърши това, което можеше; предвари да помагае тялото Ми за погребение.

- ⁹ Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва благовестието по целия свят, ще се разказва за неин спомен и за това, което тя стори.
- ¹⁰ Тогава Юда Искаротски, оня, който бе един от дванадесетте, отиде при главните свещеници за да им Го предаде.
- ¹¹ Те, като чува, зарадваха се, и обещаха да му дадат пари. И той търсеше сгоден случай да Го предаде.
- ¹² А на първия ден на празника на безквасните хлябове, когато колежа жертви за пасхата, учениците Му казаха: Где искаш да отидем и приготвим за да ядеш пасхата?
- ¹³ И Той изпраща двама от учениците Си и казва им: Идете в града; и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; вървете подир него.
- ¹⁴ И дето влезе, речете на стопанина на тая къща: Учителят казва: Где е приготвената за Мене приемна стая гдето ще ям пасхата с учениците Си?
- ¹⁵ И той ще ви посочи една голяма горна стая, постлана и готова; там ни пригответе.
- ¹⁶ И тъй, учениците излязоха и дойдоха в града; и намериха както им беше казал; и приготвиха пасхата.
- ¹⁷ И като се свечери, Той дохожда с дванадесетте.
- ¹⁸ И когато седяха на трапезата и ядяха, Исус рече: Истина ви казвам: Един от вас, който яде с Мене, ще Ме предаде.
- ¹⁹ Те почнаха да скърбят и да Му казват един по един: Да не съм аз?
- ²⁰ А Той им рече: Един от дванадесетте е, който топи заедно с Мене в блюдото.
- ²¹ Защото Човешкият Син отива, както е писано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син се предава! Добре би било за този човек, ако не бе се родил.
- ²² И когато ядяха, Исус взе хляб и като благослови, разчупи, даде им, и рече: Вземете, [яжте]; това е Моето тяло.
- ²³ Взе и чашата, благослови, и даде им; и те всички пиха от нея.
- ²⁴ И рече им: Това е Моята кръв на [новия] завет, която се пролива за мнозина.
- ²⁵ Истина ви казвам, че няма вече да пия от плода на лозата до оня ден, когато ще го пия нов в Божието царство.
- ²⁶ И като изпиях химн, излязоха на Елеонския хълм.
- ²⁷ И Исус им каза: Вие всички ще се съблазните [в Мене тая нощ]; защото е писано: "Ще поразя пастиря, и овцете ще се разпръснат".
- ²⁸ А подир възкресението Си ще ви предваря в Галилея.
- ²⁹ А Петър Му рече: Ако и всички да се съблазнят, аз, обаче, не.
- ³⁰ Исус му каза: Истина ти казвам, че днес, тая нощ, преди да пее петелът дважд, ти три пъти ще се отречеш от Мене.
- ³¹ А той твърде разпалено казваше: Ако стане нужда и да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. Същото казаха и другите.
- ³² Дохождат на едно място наречено Гетсимания; и Той каза на учениците Си: Седете тука докле се помоля.
- ³³ И взе със Себе Си Петра, Якова и Иоана, и захвана да се ужасява и да тъгува.
- ³⁴ И казва им: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тука и бдете.
- ³⁵ И като отиде малко напред, падна на земята; и молеше се ако е възможно, да Го отмине тоя час, казвайки:
- ³⁶ Авва, Отче, за Тебе всичко е възможно; отмини Ме с тая чаша; не, обаче, както Аз

искам, но както Ти искаш.

37 И идва, намира ги заспали; и казва на Петра: Симоне, спиш ли? не можа ли един час да постоиш буден?

38 Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение; духът е бодър, а тялото немощно.

39 И пак отиде и се помоли, като каза същите думи.

40 И като дойде пак, намери ги заспали, защото очите им бяха натегнали; и не знаеха що да Му отговорят.

41 И трети път дохожда и им казва: Още ли спите и почивате? Доста е! Дойде часът! Ето, Човешкият Син се предава в ръцете на грешниците.

42 Станете да вървим; ето, приближи се оня, който Ме предава.

43 И веднага, докато Той говореше, дохожда Юда, един от дванадесетте, и с него едно множество с ножове и сопи, изпратени от главните свещеници, книжниците и старейшините.

44 А оня, който Го предаваше, беше им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го и Го заведете, като Го пазите здраво.

45 И когато дойде, веднага се приближи до Него и каза: Учителю! и целуваше Го.

46 И те туриха ръце на Него и Го хванаха.

47 А един от стоящите там измъкна ножа си и удари слугата на първосвещеника и му отсече ухото.

48 Исус проговори и рече им: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи да Ме уловите?

49 Всеки ден бях при вас и поучавах в храма, и не Ме хванахте; но това стана, за да се сбъднат писанията.

50 Тогава всички Го оставиха и се разбягаха.

51 И някой си момък следваше подир Него, обвит с плащаница по голо; и те го хванаха.

52 А той, като остави плащаницата, избяга гол.

53 И заведоха Исус при първосвещеника, при когото се събират и всичките главни свещеници, и старейшините, и книжниците.

54 А Петър Го беше следвал издалеч до вътре в двора на първосвещеника, и седеше заедно със служителите и грееше се на пламъка.

55 И главните свещеници и целият синедрион търсеха свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят, но не намериха.

56 Защото мнозина лъжесвидетелстваха против Него, но свидетелствата им не бяха съгласни.

57 Сетне някои станаха и лъжесвидетелстваха против Него, като казаха:

58 Ние Го чухме да казва: Аз ще разруша този ръкотворен храм, и за три дни ще съградя друг неръкотворен.

59 Но и така свидетелствата им не бяха съгласни.

60 Тогава първосвещеникът се изправи напред и попита Исуса казвайки: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе?

61 А Той мълчеше и не отговори нищо. Първосвещеникът пак Го попита, като Му каза: Ти ли си Христос, Син на Благословения?

62 А Исус рече: Аз съм; и ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ с небесните облаци.

- ⁶³ Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Каква нужда имаме вече от свидетели?
- ⁶⁴ Чухте богохулството; как ви се вижда? И те всички Го осъдиха, че се изложи на смъртно наказание.
- ⁶⁵ И някои почнаха да Го заплуват, да Му закриват лицето, да Го блъскат и да Му казват: Познай. И служителите, като Го хванаха, удряха Го с плесници.
- ⁶⁶ И когато Петър беше долу на двора, дохожда една от слугините на първосвещеника;
- ⁶⁷ и като видя Петра че се грее, взря се в него и каза: И ти беше с Назарянина, с Исуса.
- ⁶⁸ А той се отрече, казвайки: Нито зная, нито разбирам що говориш. И излезе вън на преддверието и петелът изпя.
- ⁶⁹ Но слугинята го видя и пак почна да казва на стоящите там: Тоя е от тях.
- ⁷⁰ А той пак се отрече. След малко, стоящите там пак казаха на Петра: Наистина от тях си, защото си галилеянин, [и говорът ти съответствува].
- ⁷¹ А той започна да проклина и да се кълне: Не познавам Този човек за Когото говорите.
- ⁷² И на часа петелът изпя втори път. И Петър си спомни думата, която Исус му беше рекъл: Преди да пее петелът дважд, три пъти ще се отречеш от Мене. И като размисли за това, заплака.

ГЛАВА 15

- И** на сутринта главните свещеници със старейшините и книжниците и целият синедрион, незабавно се съвещаха и като вързаха Исуса, заведоха Го и Го предадоха на Пилата.
- ² И Пилат Го попита: Ти Юдейският цар ли си? А Той му отговори и рече: Ти казваш.
- ³ И главните свещеници Го обвиняваха в много неща.
- ⁴ А Пилат пак Го попита, казвайки: Нищо ли не отговаряш? Виж за колко неща Те обвиняват!
- ⁵ Но Исус нищо вече не отговори, така щото Пилат се чудеше.
- ⁶ А на всеки празник той им пущаше по един затворник, когото биха поискали.
- ⁷ А в онова време имаше някой си на име Варава, затворен заедно с ония бунтовници, които във време на бунта бяха извършили убийство.
- ⁸ И народът се изкачи и почна да иска от Пилата да им направи каквото имаше обичай да прави.
- ⁹ А Пилат в отговор им рече: Искате ли да ви пусна Юдейския цар?
- ¹⁰ (понеже видя, че главните свещеници от завист Го бяха предали).
- ¹¹ Но главните свещеници подбудиха народа да искат по-добре да им пусне Варава.
- ¹² Пилат пак в отговор им рече: Тогава какво да правя с Този, Когото наричате Юдейски цар?
- ¹³ А те пак изкрещяха: Разпни Го!
- ¹⁴ А Пилат им каза: Че какво зло е сторил? Но те много закрещяха: Разпни Го!
- ¹⁵ Тогава Пилат, като искаше да угоди на народа, пусна им Варава, а Исуса би и Го предаде на разпятие.

- 16 И войниците Го заведоха вътре в двора, тоест, в преторията, и свикаха цялата дружина.
- 17 И облякоха Му моравата мантия, сплетоха и венец от тръни и го положиха на главата Му.
- 18 И почнаха да Го поздравяват със: Здравей, Царю Юдейски!
- 19 И удряха Го по главата с тръст, заплюваха Го, и коленичейки кланяха Му се.
- 20 И след като Му се поругаха, съблякоха Му моравата мантия и Го облякоха в Неговите дрехи и Го изведоха вън да Го разпнат.
- 21 И накараха да носи кръста Му някой си Симон киринеец, баща на Александра и Руфа, който минаваше на връщане от нива.
- 22 И завеждат Исуса на мястото Голгота, което значи лобно място.
- 23 И подаваха Му вино смесено със смирна, но Той не прие.
- 24 И като Го разпъват, разделят си дрехите Му, и хвърлят жребие за тях, кой какво да вземе.
- 25 А беше третият час, когато Го разпнаха.
- 26 А надписът на обвинението Му бе написан така: Юдейският Цар.
- 27 И с Него разпнаха двама разбойници, един отдясно Му и един отляво Му.
- 28 [И се изпълни писанието, което казва: "И с беззаконните се числи"].
- 29 И минаващите оттам Го хулеха, като клатеха глави и казваха: Уха! Ти, който разоряваш храма и за три дни пак го съграждаш,
- 30 спаси Себе Си и слез от кръста.
- 31 Подобно и главните свещеници с книжниците Го ругаеха по между си, като казваха: Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави!
- 32 Христос Израилевият цар нека слезе сега от кръста, за да видим и да повярваме. И разпнатите с Него Го ругаеха.
- 33 А на шестия час, настана тъмнина по цялата земя, трая до деветия час.
- 34 И на деветия час Исус извика със силен глас: "Елои, Елои Лама Савахтани"? \ което значи: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?
- 35 И някои от стоящите там, като чува казаха: Ето вика Илия.
- 36 И един се завтече, натопи гъба в оцет, надяна я на тръст, и Му даде да пие, като казваше: Оставете! да видим дали ще дойде Илия да Го смене.
- 37 А Исус като издаде силен глас, издъхна.
- 38 И завесата на храма се раздра на две, отгоре до долу.
- 39 А стотникът, който стоеше срещу Него, като видя, че така [извика и] издъхна, рече: Наистина този човек беше Син Божи.
- 40 Имаше още и жени, които гледаха отдалеч, между които бяха и Мария Магдалина, и Мария майката на малкия Яков и на Иосия, и Саломия;
- 41 които, когато беше в Галилея, вървяха подир Исуса и Му служеха; имаше и много други жени, които бяха възлезли с Него в Ерусалим.
- 42 И когато вече се свечери, то, понеже беше пригответелен ден сиреч, срещу събота,
- 43 дойде Иосиф от Ариматея, един почтен съветник, който и сам очакваше Божието царство, и осмели се да влезе при Пилата и да поиска Исусовото тяло.
- 44 А Пилат се почуди дали е вече умрял, и, като повика стотника, попита го дали е от дълго време мъртъв.

⁴⁵ И като се научи от стотника, отстъпи тялото на Иосифа.

⁴⁶ И той купи плащаница, и като го сне, обви го в плащаницата, и положи го в гроб, който бе изсечен в скала, и привали камък върху гробната врата.

⁴⁷ А Мария Магдалина и Мария Иосиевата майка гледаха где го полагаха.

ГЛАВА 16

А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка, и Саломия купиха аромати за да дойдат и го помажат.

² И в първия ден на седмицата дохождат на гроба много рано, когато изгря слънцето.

³ И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? - защото беше твърде голям, {последните четири думи са преместени от края на 4-ия стих.}

⁴ А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален.

⁵ И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.

⁶ А той им казва: Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мястото гдето Го положиха.

⁷ Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.

⁸ И те излязоха и побягнаха от гроба, понеже трепет и ужас бяха ги обзели; и никому не казаха нищо, защото се бояха.

⁹ И като възкръсна рано в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем беса.

¹⁰ Тя отиде и извести на тия, които бяха Го придружавали, и които Го жалееха и плачеха.

¹¹ Но те, като чуха, че бил жив, и че тя Го видяла, не повярваха.

¹² Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село.

¹³ И те отидоха и известиха на другите; но нито на тях повярваха.

¹⁴ После се яви на самите единадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъмра ги за неверието и жестокосърдечието им, дето не повярваха на тия, които Го бяха видели възкръснал.

¹⁵ И рече им: Идете по целия свят и проповядвайте благовестието на всяка твар.

¹⁶ Който повярва и се кръсти ще бъде спасен; а който не повярва ще бъде осъден.

¹⁷ И тия знамения ще придружават повярвалите: в Мое име бесове ще изгонват; нови езици ще говорят;

¹⁸ змии ще хващат; а ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да ги повреди; на болни ще възлагат ръце, и те ще оздравяват.

¹⁹ И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.

²⁰ А те излязоха и проповядваха на всякъде, като им съдействуваше Господ, и потвърждаваше словото със знаменията, които го придружаваха. Амин.